

آثار فردی و اجتماعی روزه داری / همگرایی و روح جمعی در ماه رمضان بالا می رود

حجت الاسلام علی نصیری در مورد آثار فردی و اجتماعی روزه داری به خبرنگار مهر گفت: روزه یکی از آموزه های بلندی است که در همه ادیان پیش بینی شده و در اسلام به نحو عالی و کاملی طراحی شده است.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" با اشاره به اینکه همگرایی یعنی روح حرکت جمعی در میان مسلمانان در ماه رمضان فوق العاده قوی می شود گفت: همزمان یک و نیم میلیارد مسلمان که اکثراً روزه دار هستند وقت اذان که در بسیاری از کشورهای اسلامی به هم نزدیک است با هم افطار می کنند و برای سحر هم با هم بلند می شوند، با هم کفّ نفس می کنند، هیچ عبادتی به این گستردگی در اسلام پیش بینی نشده است. حجت الاسلام علی نصیری در مورد آثار فردی و اجتماعی روزه داری به خبرنگار مهر گفت: روزه یکی از آموزه های بلندی است که در همه ادیان پیش بینی شده و در اسلام به نحو عالی و کاملی طراحی شده است. برای روزه حداقل در دوحوزه فردی و اجتماعی می توانیم آثاری را بر شماریم. در حوزه فردی مهمترین پیام روزه که در آیه خود روزه مطرح شده لعلکم تتقون است یعنی کسب تقوای الهی و پاکی و پیراستگی باطنی است.

وی افزود: این چنین است که در نماز عید فطر سفارش شده که در رکعت اول سوره اعلا و در رکعت دوم سوره شمس خوانده شود جالب این است که در سوره اعلا از تزکیه و پیراستن مال انسان صحبت شده است، پیراستن مال از هر آلودگی. در سوره شمس هم صحبت از تزکیه جان است. بنابراین مهمترین آرمانی که در حوزه فردی برای روزه پیش بینی شده پیراستن مال و جان یک مؤمن است.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد ادامه داد: اگر یک مؤمن از بعد اخلاقی، رفتاری، فکری و نفسانی پاک بشود و دل و جانش از حسادت، بخل، کینه، خشم و آلودگی و گناهان دیگر پیراسته بشود و مالش از اینکه کوچکترین شبهه ای در آن باشد این بالاترین سعادت برای انسان است. این همان دعوتی است که پیامبران خواسته اند که انسان، مومن، پاک و پیراسته بشود و این پیام ویژه ای است که روزه دارد. بر اثر همین است که روزه به معنای کفّ نفس است و به تعبیر امام سجاد در دعای 44 صحیفه سجادیه که دعای ماه رمضان است فرمود ماه رمضان ماه طهارت، تنزیه و پیراستگی جان است.

این محقق و پژوهشگر علوم اسلامی تصریح کرد: از نظر اجتماعی هم دو اثر برای روزه می توان ذکر کرد. یکی مسئله همگرایی یعنی روح حرکت جمعی در میان مسلمانان در این ماه فوق العاده قوی می شود. همزمان یک و نیم میلیارد مسلمان که اکثراً روزه دار هستند وقت اذان که در بسیاری از کشورهای اسلامی به هم نزدیک است با هم افطار می کنند و برای سحر هم با هم بلند می شوند. با هم کفّ نفس می کنند از حلال های الهی در وقت افطار با هم افطار می کنند نمازها و عباداتشان همه جریان عجیبی است. برای مثال اگر در حج چند میلیون نفر دور مسجد الحرام و کعبه و مکه جمع می شوند در ماه رمضان یک حرکت دسته جمعی فوق العاده در بعد جهانی اتفاق می افتد. اینکه مثلاً چند میلیون هندو خود را در روحانه کنگ به آب می زنند و این بالاترین عبادات آنها است عبادت به گستردگی ماه رمضان در اسلام پیش بینی نشده است. همگرایی آن بسیار بالا است.

این کارشناس فقه و علوم قرآنی ادامه داد: اثر دوم این است که فاصله فقر و غنا کم می شود بالاخره بسیاری از ثروتمندان همواره سیر می خوابند و هرگز درد و رنج گرسنگان را درک نمی کنند، خود روزه می توانند آنها را هوشیار کند و بفهمند که یک عده ای از مردم گرسنه می خوابند و ندارند.

نصیری در مورد اینکه چه سنت هایی را باید در ماه رمضان ترویج کرد هم تصریح کرد: یکی بحث افطاری است. در مسجد الحرام در ماه مبارک رمضان بلافاصله بعد از نماز سفره های افطاری پهن می شود و با غذای سبکی مثل نان و خرما و چایی روزه داران را مهمان می کنند، ولی ما سفره های پررنگ و لعاب می گذاریم و هزینه ها را بالا می بریم باید افطاری ها را ساده اش کنیم مثل افطاری گذشتگانمان که سفره های افطاری جذابی داشتند و چه دلها که به هم نزدیک می شد. الان در بسیاری از مساجد ما یک ساعت بعد از افطار نماز جماعت را می خوانند که این ثواب همنشینی و افطار جمعی را از دست می دهند و هم نماز جماعت عقب می افتد. این مسئله را باید بیشتر رعایت کنیم.

رئیس مؤسسه "معارف وحی و خرد" عنوان کرد: یک مسئله دیگر اینکه همانطوری که روزه خواری تظاهر می شود باید روزه داری هم تظاهر بشود باید در شهرها جوری روزه داری تبلیغ بشود که مردم روزه دار و حس روزه داری بیشتر به چشم بخورد متأسفانه این مسئله در کشور گاهی برعکس شده است. با نیروی انتظامی هم نمی شود این کار را درست کرد بلکه احتیاج به فرهنگسازی و میل درونی دارد.